

Տարեկան գինը 10 րուբի, կէս տարվան 6 րուբ.
Առանձին համարները 5 կօտէկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Տիֆլիս, Ռեդակցիա „Մշակ“.
Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“.

Տէլ. գօն № 253.

ԱՐԴՅՈՒՆ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչյուր բառին 2 կօպէկ.
Տէլէֆոն № 253.

ԲԱՑՎԱԾ Ե ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՌԱՋԻԿԱՑ 1899 ԹԻԱԿԱՆԻ

ՄԱԿ

(27-ՐԴ ՏԱՐԻ)

ԳՐԱԿԱՆԱԿԵՐ ԵՒ ԳՅՈՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԴՐ

«ՄՇԱԿԲ» ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԻ ՆՈՅՆ ՊՐՕԴՐԱՄՄՈՎ ԵՒ ՆՈՅՆ ՈՒՂՂՈՒԹԵԱՄԲ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳԻՆԸ. «Մշակի» տարեկան գինը 10 լուրջի է, տամն և մէկ և տամն ամսվանը՝ 9 ր., ինն և ութ ամսվանը՝ 8 ր., եօթ ամսվանը՝ 7 ր., վեց ամսվանը՝ 6 ր., հինգ ամսվանը՝ 5 ր., չորս ամսվանը՝ 4 ր., երեք ամսվանը՝ 3 ր., երկու ամսվանը՝ 2 ր. և մի ամսվանը՝ 1 րուրի:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԵԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ամերիկայի բաժանորդները պէտք է վճարեն տարեկան 6 դոլլար. Եւրօպական բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարուկաստանի բաժանորդները՝ 10 ռուրի:

«ՄՇԱԿԻՆ» գրվել կարելի է ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆՅ (Բաղարնայա և Բարօնսկայա փողոցների անկյուն): Կայսրութեան ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրվելու համար, և առհասարակ նամակներ և ծրաբներ ուղարկելիս, պէտք է դիմել հետեւալ հասցեով. **ՏԱՓԼԻС**, Ռեդակիա «**ՄՇԱԿԵ**»; իսկ արտասահմանից՝ **TIFLIS**, Rédaction du journal arménien «**MSCHAK**».

Յայտարարութիւններ ընդունվում են բոլոր լեզուներով:

ԱՊԱՌԻԿ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԶԵ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ

Ի վան Գրիգորե վիչ Թամամշեվ, Նինա Գրիգորե վինա Հէջուլբեան, Աննա Գրիգորե վինա Սամիկոնեան և Մարիա Գրիգորե վինա Կաֆաֆօվա, խորին վշտով յայտնելով իրանց թանկագին և անմռանալի մօր՝

Ս Օ Ֆ Ի Ա Մ Ի Խ Ա Յ Լ Օ Վ Կ Ն Ա Թ Ա Մ Ա Մ Շ Ե Վ Ա Յ Ի

մանը, ինչպես և աղքականներին և ծանօթներին շնորհ բերել յուղարկաւորութեանը սեփական տանից, Գոլօփնակի պրօսպէկտի վրա, № 33, գէպի Նորաշէնի եկեղեցին, կիրակի, նոյեմբերի 29-ին, առաւատեամ 10 ժամին:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՆՊԱՏՐԱՍՏ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ

(Համայնք ու տէտրադիա)

I

Խնչպէս երևում է լրագրական մի քանի թըղ-թակցութիւններից, և ինչպէս մենք մի քանի օր առաջ անձամբ տեսնելով համոզվեցանք, Երևանի ժողովուրդը տառապում է հայի պակասութիւնից: Ժողովուրդը յուսահատված է, քաղաքային վարչութիւնն իրան կորցրել է. նա արտակարգ ժողովներ է անում ցաւին դարման գտնելու համար. խօսում, վիճում, ենթադրութիւններ են անում, բայց օգուտը՝ չնշին. ցաւը մնում է ցաւ: Նա չէ բժշկվում, որովհետև դեղը հիւանդին կօգնէ, երբ նա ժամանակին է գործադրվում: Ումանք թանգութիւնը արհեստական են համարում, մեղադրելով Մաշաղի-Զաֆարներին, թէ նրանք ցորեն են զնում: Միակ ելքն այն է, ասում են, որ նահանդապետն արտակարգ միջոցներ ձեռք առնելով, ձնում գործադրելով ստիպի Մաշաղի-Զաֆարներին՝ իրանց ժողոված հացահատիկները չուկայ դուրս բերել և ոչ բարձր զնով ծախել: Այդ բոլորը մեզ վրա այն տպաւրութիւնն է թողնում, ինչպէս թոյլ, անհոգ և տպէտ զօրագարը, յանկարծ քնից արթնանալով, զլուխը կորցրած՝ սկսում է անմիտ կարգադրութիւններ անել այն ժամանակ, երբ բանակն արդէն շրջապատված է թշնամիներից:

Այս տարվայ թանգութիւնը, մենք համոզված ենք, ոչ թէ արհեստական՝ այլ բնական է, և ահա ինչպէս Յանքերի կալսելը վերջացել է՝ դաշտային մասերում՝ օդուսոսի կէսին, իսկ լեռնային մասերում՝ սեպատեմբեր ամսի սկզբներին.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Խօսքը և գործը. Պէտք են խելացի պահանջնեւ
-ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ. Ռուս գաղթականն
ովկասում. Գաւառի ղբութիւնը. Նամակ Բ
ուից. Նամակ Խաբագրութեան. Ներքին լորե
-ԱՐՏՍ.ՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ. Թիւրքիա. Արտաք
ուրեր. — ԽՍՌՆ ԼՈՒՐԵՐ. — ՀԵՇԱԳԻՒՆԵՐ.
Ա.ՑՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍ.ՍԻՐԱԿԱՆ. Ա
զատքասա ժողովութզ:

ԽՈՍՔԸ ԵՒ ԳՈՐԾԸ

Խօսքով համակրել, իսկ գործով բայց
ել, — ահա՝ այն զիրքը, որ մի քանի պ
ոութիւններ բռնեցին զինաթափման
ւաջարկի վերաբերմամբ։ Անդիւական կ
ավարութիւնը ամենաքաղաքավարի խօ
ներով յայտնեց, որ ինքը պարտք կը հ
արի ոյժ տալ ոռուսաց արտաքին գործ
ի մինիստրի շրջաբերականին, բայց մի
ոյն ժամանակ տենդային արագութեա
զատրաստում է իր պատերազմական բ
որ ոյժերը։ Գերմանական կայսրը իր գ
հական ճառոկ մէջ մեծ ողերութեամբ
համակրութեամբ է յիշում զինաթափմ
ոռաջարկը և խոստանում է իր օգնո
միւնը, բայց մի և նոյն ժամանակ գե
նանական պարլամենտին առաջարկված
զօրքը մեծացնելու մի նոր ծրագիր։ Ն
ևսկ Միացեալ-Նահանգները, ուր մին
ոյժմ խաղաղ կուլտուրայի, արդիւնաբ
ական և մտաւոր զարգացման գաղափա
ր պաշտպում, խօսքի և գործի մեծ հ
կասութիւն ցոյց տուին։ Նախագահ Մա
հինչէյ իր պաշտօնական հրովարտակի և
գովելով նուսասատանի առաջարկութիւն
ի և նոյն ժամանակ կարեօր է համ
ոռում, որ ամերիկական ցամաքային զօր
թիւը հասցնվի հարիւր հազարի և ն
աբատանաւեր կառուցվեն։ Այն նուածող
կան եռանդը, որ ցոյց տուին եանկիննե
միլիագիւտեան կղզիների վերաբերմամբ, ա
համարձակութիւնը, որով Վաշինգտո

Նետվեց եւրօպական քաղաքական քաղաքականութեան
մէջ, վերջապէս անզլօ-ամերիկական դաշ-
նակցութեան միտքը, որ հետզհետէ հա-
ւանականութիւն է ստանում,—սրանք նը-
շաններ են, որոնք թոյլ են տալիս ասե-
լու, թէ եւրօպական մրցակիցների թւին
աւելանում է մի նոր, ուժեղ մեծութիւն ևս:
Ինչո՞ւ համար են այդ համախմբումնե-
րը, ի՞նչ միաք ունեն ահաւոր պատրաս-
տութիւնները, երբ ամենքը գիտեն գեղե-
ցիկ կերպով խօսել խաղաղութեան, զինա-
թափման և այլ այսպիսի մարդասիրական
գործերի մասին: Խօսքի և գործի այս մեծ
հակասութիւնը կասկած չէ թողնում, որ
այժմեան ժամանակն էլ մեր առաջ կանգ-
նած է նոյն երեսոյթը. անկեղծութիւն չը
կայ ազգերի յարաբերութիւնների մէջ, ա-
մեն մէկը կասկածով է նայում իր հարե-
ւանին և աշխատում է պատրաստ լինել,
որ վճռական ժամին կարողութիւն ունե-
նայ յարձակվել և պաշտպանվել: Նորա-
գոյն պատմութեան մէջ ըիչ չեն դէպքեր,
երբ սարսափելի պատերազմները տեղի են
ունեցել մեծամասնութեան համար ան-
սպասելի կերպով, այնպիսի ժամանակ, երբ
ամենքը համոզված էին, թէ խաղաղու-
թիւնը անվրդով պիտի մնայ: Ներկայ ժա-
մանակի վերաբերմամբ մի՞թէ մի և նոյնն
չէ կրկնվում: Այլապէս չէ կարելի բացա-
տրել այն, որ հանդիսաւոր, բացարձակ
յայտարարութիւններ են լինում խաղա-
ղասիրական միջոցների մասին և մի և
նոյն ժամանակ դարձեալ հանդիսաւոր կեր-
պով, դարձեալ ամենքի աչքի առաջ լրս-
վում է զէնքի շառաչիւնը: Քաղաքակա-
նութիւնը չէ փոխում իր կերպարանքը.
արտաքուստ քաղաքավարի, քաղցրախօս,
խսկ ներքուստ—լի ամեն տեսակ անակրն-
կալութիւններով, գաղտնի մեքենայու-
թիւններով, որոնք հեշտութեամբ կարող
են գրուել աշխարհը դժբաղդութիւննե-
րի մէջ...

վրա տեղափոխութեան վարձ, պակասորդ, քը-
սակներ և այլն, և կը համոզվէք, որ վաճառա-
կանին էլ չէ կարելի մեղաղրել, երբ նա ցորենի
խալվարը 30—35 բուրլով վաճառի, իսկ այդ
գինն անտանելի է ժողովրդի՝ մանաւանդ աղ-
քատ դասի համար: Արդ մեծ միշիթարութիւն
կամ քաջութիւն չէ, եթէ ստիպեն մի որ և է
Հաջուն խալվարը 35 բուրլով ցորեն վաճառել,
մանաւանդ որ այդ բուրլը մի պարպելու փամ-
փուշտ է միայն, որովհետեւ բոլոր պաշարները
երկու ամիս հազիւ գոհացնեն պահանջը: Մենք
հացը միւս ապրանքների կարգը դասելու համա-
միւ չենք, որովհետեւ այդ նիւթը ժողովրդի հա-
մար կենսական պահանջ է, ուստի չը պէտք է
թոյլ տալ այդ նիւթի հետ խաղ խաղալ. բայց
մեղաղրել մի քանի հաջիներին և մաշագիներին,
որ նրանք ամիսներ առաջ մի քանի հարիւր խալ-
վար ցորեն են գնել և նրանցից դուրս բերելու հա-
մար արտակարդ ճնշում գործադրել, դա անտեղի
է և հիմնական ապահովութիւն չէ, և ցոյց է
տալիս մեր անպատճաստութիւնը, որ ժամանա-
կին մտածել, գործել չը գիտենք, և ինչպէս յա-
տուկ է անընդունակ ժողովրդին, նեղն ընկած
ժամանակ ձգտում ենք ուրիշի աշխատանքից

Բայց չը կարծէ ընթերցողը, թէ մենք ուզում
ենք «փուլու հաջիների» շահերը պաշտպանել.
մենք չունենք այդ ձգտութը, այլ ցաւելով ստիպ-
ված ենք հաստատել, որ մենք առհասարակ նա-
խապատրաստութիւնից զորկ ենք, անցեալի
փորձերից օգտավել չը գիտենք: Թերթեցէք վեր-
ջին տասնեհինգ տարվայ լրագրութիւնը և կը
համոզվիք, որ մեր երկիրն ունեցել է միշտ դա-
ռն նէպքեր հացի պատմութեան մէջ, իսկ այդ
ցաւի դէմ ոչ մի հիմնական միջոց չէ զործադր-
վել:

ՊԵՏՔ ԵՆ ԽԵՂԱՑԻ ՊԱՀԱՆՁՆԵՐ

Առաջիկայ 1899 թվին դիտաւորութիւնն կայ հրատիրել Պետերբուրգում մի համառուսական ժողով մանր արհեստագում ծութեան վերաբերեալ խնդիրները քնննելու համար: Այդ ժողովի կազմելը անհրաժեշտ է դարձել, որովհետեւ մանր արհեստագործութիւնը զբաղեցնում է բազմաթիւ աշխատող ձեռքեր, պարունակում է իր մէջ զարդացման ընդունակութիւն և ներկայում չէ կարողանում կատարել իրան վերապահված դերը, չնորհիւ զանազան աննպաստ և արգելաւութիւն հանգամանքների: Մեր երկիրը՝ Անդրկովկասը, նոյնպէս ունի մեծ թւով մանր արհեստագործներ, որոնց կարիքները կարօտեն պաշտպանութեան: Յանկալի է, որ թէ իրանք արհեստագործները և թէ ձեռնահաս հիմնարկութիւններ լուրջ կերպով մտածեն ներկայացուցիչներ ունենալ համառուսական ժողովում և յարուցանէն գործնական բարեփոխութիւնների խնդիրներ նաև մեր երկրի համար: Կովկասեան արհեստագործութեան արդինքները, լինելով շատ տարրեր ուրիշ տեղերի արդինքներից և պարունակելով իրանց մէջ բնորոշ կուլտուրայի պատկեր, կարող են պահպանել իրանց նշանակութիւնը երկար ժամանակ, եթէ ենթարկվեն միքանի կատարելագործութիւնների և կազմակերպեն վաճառահանման գործը ձեռնտու պայմաններով: Պետերբուրգի արդինագործութեան և առերի նպաստող ընկերութիւնը, որտեղ ըննվում էր համառուսական ժողով հրաւիրելու խնդիրը, մեծ համակրութեամբ վերաբերվեց դէպի արհեստաւորների ցանկութեանը երկար ժամանակ, եթէ ենթարկվեն միքանի կատարելագործութիւնների և կազմակերպեն վաճառահանման գործը ձեռնտու պայմաններով: Պետերբուրգի արդինագործութեան և առերի նպաստող ընկերութիւնը, որտեղ ըննվում էր համառուսական ժողով հրաւիրելու խնդիրը, մեծ համակրութեամբ վերաբերվեց դէպի արհեստաւորների ցանկութեանը երկար ժամանակ, եթէ ենթարկվեն միքանի կատարելագործութեան, և ամենալաւ առիթը համարեց այնպիսի մի մեծ ժողով, որտեղ հաւաքված լինեն ամբողջ պետութեան արհեստագործները խօսելու իրանց կարիքների մասին:

Տարբերակ 16-ին համար կազմակերպութեան առաջիկայ 1899 թվին դիտաւորութիւնն առ աւելի սննդարար է, քան նրանց նախնկին նընդավայրում: 3) նոր երկրի լեռնային դիրութիւնում է աւելի շատ շարժվել և առ նոսր օդը, որ պահանջում է թոքերի զարգցում, և 4) հարաւի աւելի շուտ հասունացնելու միջնորդը, որի պատճառով զինուորակոչի սմանակ արած չափութեանը աւելի նպաստաթեր են տալիս, քան ներքին նահանգներունչ վերաբերում է տեսնդային տեղերի դիրականութիւններին, դօկտօր Պանտիխովը մենական այն կարծիքի չէ, թէ այդ տեղերը անկարելի է գաղղթականութիւնների հաստատութեան պահութեան միջնորդը է համարում, որ գաղղթականն գալուց առաջ մի շարք նպատակայարմար գործողութիւններով և կուլտուրական բարեփոխութիւններով սկավի կանոնաւոր մաքառում տղի զարգացման դէմ: Փորձը ցոյց է տալիս, շատ տեսնդային տեղեր աջողվել է փոխել առ տեղերի՝ թէ ճահճները ցամաքացներով և մի քանի ուրիշ կուլտուրական միջոցներ գործ գրելով, օրինակ, բնակութեան տեղերի համընարելով աւելի բարձր տեղեր: Խոկ քանի ոչինչ չէ արված և չէ անվում այդ ուղղութեան ական է, որ տեսնդային տեղերում բնակեցր ժողովուրդը կարող է հիւանդանալ և ոչնչանական առաջիկայ 1899 թվին դիտաւորութիւնն առ աւելի սննդարար է, այլ գնալով աւելի մռայլ տիսուր կերպարանք է ընդունում: լոյսի ամենամոյլ շառաւիզներ անգամ չեն նկատվում և անթափանցելի խաւարի մէջ, և նա օրէցօր առ թանձրանում է: Կեանքը գնալով աւելի ու աւելի բարդվում է, ապրուսաը դժուարանում կենսական պահանջները օր օրի վրա աւելանեն: Խիւթական հոգսերը ծանրանում են ու խդում ամեն ինչ: մարդ մի տեսակ մերքնա զառնում, աշխատող ու սպառող մեքենայ: Սակայն առաջիկայ 1899 թվին դիտաւորութիւնն առ աւելի սննդարար է, այլ գնալով աւելի մռայլ տիսուր կերպարանք է ընդունում: լոյսի ամենամոյլ շառաւիզներ անգամ չեն նկատվում և անթափանցելի խաւարի մէջ, և նա օրէցօր առ թանձրանում է: Կեանքը գնալով աւելի ու աւելի բարդվում է, ապրուսաը դժուարանում կենսական պահանջները օր օրի վրա աւելանեն: Խիւթական հոգսերը ծանրանում են ու խդում ամեն ինչ: մարդ մի տեսակ մեքենայ:

Բնորոշ է սակացն մի միջնադէպ, որի վրա հարկաւոր ենք համարում ուշադրութիւն դարձնել և որ ցոյց է տալիս Ռուսաստանի արևետաւորների անկուլտուրականութիւնը հասարակական տեսակէտից։ Այն ժամանակ, երբ բազմաթիւ անձնութ յայտնում էին իրանց համակրութիւնը արհեստաուրներին և առաջարկում էին օգնութեան զանազան ձեեր, խօսք խնդրեցին իրանք արհեստաուրները և իրանց կարիքների շարքում սաստիկ գանգատ յայտնեցին այն նոր օրէնսդրութեան վրա, որ ստիպում է նրանց բարեկարգել արհեստանոցում գտնվող աշխատաւորների վիճակը։ Արհեստաուրները դժուար և անկարելի էին համարում օրէնքի այն համակրելի կէտերը, որոնք պահանջում են՝ աշխատողներին չը պառկեցնել չոր գետնի վրա, այլ յատկացնել նրանց համար մահճակալ և առհասարակ վարգել արհեստանոցների աշակերտների հետ մարդավայել կերպով։ Արհեստաուրների այդ բողոքը և գանգատը սառը ջուր ածեց ներկայ եղողների վրա։

Հրատիրելով մեր արհստաւորներին աշխատող ներկայացուցիչներ ունենալ այդ ժողովում, ցանկանում ենք, որ նրանք իրանց կարիքների մասին լուրջ կերպով մտածեն և յանկարծ այնպիսի անհեթեթ գանգատոներ չը յարուցանեն, ինչ որ արին արդիւնագործութեան նպաստող ընկերութեան նկատին մասնակցող արհեստաւորները:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՌՈՒՍ ԳԱՂԹԱԿԱՆՆԵՐ ԿՈՎ ԿԱՍՈՒՄ

Թօկտօր Խ. Պանտիւլիսի, որ յայտնի է իր ազգագրական հետազօտութիւններով, զետեղել է «Կավաշ» լրադրի մէջ իր դիտողութիւնները Անդրկովկասում հաստատված ռուս գաղթականների մասին։ Նա բաժանում է գաղթականութիւնը երկու տեսակի՝ լիունային և առնասարակոչ-տենդային տեղերի և տենդային տեղերի գաղթականութիւններ։ Առաջին տեսակի ռուս գաղթականները առողջութել են շատ նպաստաւոր արդինքներ, իսկ երկրորդը—աննպաստ և բացասական։ Առաջին կարգի գաղթականները այնքան լաւ զարգացել և աճել են Անդրկովկասում, որ նոյն իսկ աւելի լաւ դրութեան մէջ են, քան Ռուսաստանի այն բնիկները, որոնց արձանից նրանք գուրս են եկել. գաղթականներն ունեն աւելի մեծ հասակ և աւելի ամուր առողջութիւն։ Այդ լաւ կազմութեան և զարգացման պատճառները, Պանտիւլիսի կարծիքով, հետեւալներն

բոխը մնում է բոլորովին զուրկ այդ բարիքից, և շարունակելով խարխափել խաւարի մէջ, տգիտութեան խեղող ճանկերում, կորցնում է իր վաղեմի մանկական հաւատը զէպի այն բոլորը, ինչ որ դարեր շարունակ նրան փոքր ինչ բարձրացրել է կեանքի նիւթական տիղմից, մնունդ է տուել նրա մտքին ու սրտին, ոգեսրութեան աղբիւր է ծառայել նրան: Նրանք այլ ևս մնունդ տալ չեն կարող, ոգեսրել ևս առաւել. նրանց ժամանակն անդիկ է: Խակ առանց մտաւոր մնունդի, հոգին ու սիրտը բարձրացնող ոյժի, առանց նոր աւելի բարձր իդէալների, առանց ողբորութեան նոր աղբիւրների, առանց կեանքի նոր, աւելի լայն հօրիզոնների՝ ժողովուրդը զնալով կոստանում է մտքով ու չորանում սըրտով, որի մէջ նա փայփայում է շատ ստորինէալներ: Վաղեմի ժամանակների ժողովուրդական երգը, առասպելը, աւանդութիւնները, դիւցազներգութիւնը, որոնց մէջ փառաբանվում են հերոսներ, մարտիրոսներ, արդարութեան, միրոյ ու հաւատի նահատակներ, ճնշվածների ու խեղձերի պաշտպան քաջեր, իրանց ուխտին հաւատարիմ փահէվաններ, այժմս զգալի կերպով տեղի ենատիս ոչպակաս առասպելանման պատմուածքների, որոնց մէջ նկարագրում է յափշտակաղ գոյներով այս կամ այն նշանաւոր հարուստի կարուղութիւնը, փառքն ու երջանկութիւնը, նրա հանճարը, գերբնական հմտութիւնները, որոնց չնորով նա հասարակ մահկանացուին վիճակված

հանուրի շահերը և եթէ ընկերութեան գործերն այնքան պարզ պայմանների մէջ են զրած, որ ոչ մի կամկածանքի պատճառ չեն թողում: Սրանից 4—5 ամիս առաջ այսաեղ գոյութիւն ստացաւ Քիարահունչ» նաւթային ակցիօններական ընկերութիւնը, որը իր անշահասէր հիմնադրի չնորհիւ հէնց առաջին անդամից աջղողութիւն ստացաւ: Նրա պայմանները պարզ և թիթեն էին ընկերների համար: Նա բաց թողեց 400 ակցիա, իւրաքանչիւրը 500 բուրլի արժողութեամբ, կանխագոյն ստանալով 100 բուրլի իւրաքանչիւր ակցիայի համար, իսկ մնացած փողը պիտի ստացվէր ըստ պահանջման: Այդ գումարով սկսեց զործը կապալով վերցրած հողի վրա և մինչեւ այժմ արդէն դրված են եօթը փիշկաներ: Նրկրորդ հարիւրական բուրբինները տուին այս մօտ ժամանակի: Հէնց որ այդ ընկերութեան ակցիաները բարձրացան, ակցիօններական ընկերութիւնները սկսեցին մեզ մօտ սունկերի պէս բումնել: Բաւական էր եթէ մի ձայն էր լսվում, թէ այս ինչ պարոնները ակցիօններական ընկերութիւն են կազմում, մարդիկ իսկոյն թափում էին նրանց վրա, ինչպէս ճանճերը մեղրի վրա, առանց երկար մտածելու, թէ ինչ պայմանների վրա է հիմնված ընկերութիւնը: Հիմնադիր անդանները տեսնելով, որ արդէն մի քանի օրերում լույս ակցիաները ծախվեցին և հարիւր հազարները մտան ընկերութեան արկզը, սկսում են խորհել, և յօրինել պայմանադրութիւն՝ առանց ընկերու-

անյայտութիւնից անհասանելի բարձրութեան հասաւ ու անմահութեան գիրկն անցաւ և հէնց իր հարստութեան չնորհով, ըստ նորագոյն հանճարի արտադրած նորագոյն առասպելլ՝ նա երկնային արքայութեան մէջ տեղ է բռնելու աջակողմեան դասում ու այնտեղ ևս շարունակելու է իր անընդհատ քէփը, և այդպիսով մեր յայտնի միլիոնատէրը ժողովրդական դիւցազների շարքերում ամենապատւառը տեղն են բռնում այժմս...
Երջանիկ մարդիկ, Բալախանի ու Քիրի-Եյրաթի նաւթային Փօնտանները արտավիժում են ձեզ համար ոչ միայն անցաւոր, այլ և յաւիտենական փառք: Ձեր միլիոնների շացնող փառքը մոռայնել է տալիս ձեզանից ոչ պակաս նիւթապաշտ ամբոխին «Վարդան զօրաւէքին» ու վաղեմի ժամանակների այլ դիւցազներին, որոնք ձեր չափ այլ ևս չեն ովերում նրան, չեն վառում նրա սիրու և չեն զբաղեցնում նրա միտքը, որը օր ու գիշեր պտղավում է միայն անցաւոր կեանքի անցաւոր պէտքերի շորջը... Այդ խեղղող և յուսահատեցնող խաւարի դէմ հարկաւոր է լոյս: Թուղացող ու կորչող հաւատի տեղ ժողովրդին հարկաւոր է զիտութիւն և կրթութիւն, որոնցից նա բոլորովին զրկված է այժմս, առանց այդ բարիքների նա կորստեան է բարեկանական:

թեան ներկայացուցիչների, և ներկայացնում են նոտարին հաստատելու. միայն պայմանադրութիւնը հաստատվելուց յետոյ են կարողանում տեսնել, որ նրա մէջ նկատի չեն ունեցել ընդհանուրի շահերը: Մի ընկերութեան մէջ կայ, որ նրա հիմնադիր անդամները ընտրել են իրանց միջից մի անփոփոխ կառավարիչ և ամեն բան տուել նրա ձեռլ. միւսումը՝ հիմնադիրները իրանք պիտի ընտրեն զիրեկտօրներ իրանց միջից, մի երրորդում՝ կառավարութեան ղեկը առնում են իրանց ձեռքը հիմնադիր անդամները ընդ միշտ, առանց իրանց մէջ ունենալու ընկերութիւնների ներկայացուցիչներին. կարծխոսելով, իւրաքանչիւր պայմանադրութեան մէջ, ըիչ բացառութեամբ, գտնում ես, որ կասկածանքի և տարակուսանքի մի-մի նիւթ են թողած: Հէնց այս է պատճառը որ մեզ մօտ ընկերութիւնները ղեռ չը ծաղկած չորանում են:

Մի ընկերութեան մէջ եթէ չեն թագաւորում պարզութիւն, անշահասիրութիւն և նրա ղեկավարները նկատի չեն առնում ընդհանուրի շահերը, այն ժամանակ երկպառակութիւնն ընկերների մէջ անխուսափելի է և ընկերութեան կործանումը վաղահաս: Մի ժամանակ իրար հետ սիրով և պատկառանքով խօսող ընկերները,

Մատուցված։ Միակ «գուսաւոր» տարրը նրա մէջ... հոգեւորակամութիւնն է, որի շարքերում հին «բռնոթաքաշների» տեղերը, անհշան բացառութեամբ,

բռնութմ են նորերը, զինված միայն նոր ձևի «բռնօթամաններով» ու զժոխքի սարսափիների հին նկարաղբով և այդպիսով հների ու նորերի մէջ, շատ քիչ բացառութեամբ, ոչ մի զանազանութիւն չը կայ, բացի «բռնօթամաններից». ուստի այժմեան հոգեորականութեան վրա յոյս դնելը՝ բոլորովին զուր է. նա իր անձեռնոհասութեամբ քիչ չէ նալաստել այժմեան տիտը վրային պայմանադրութեան պատճէնը և եթէ գտնէին նրան միակողմանի և իրանց համար անյարմար, ապա պահանջէին, որ նրա մէջ փոփոխութիւններ մտցնվէին: Առաջնը նրանք պիտի պահանջեն, որ ընկերութեան կառավարիչը անփոփոխ չը լինի, այլ նա ընտրվի ընկերութեան ձայների մեծամասնութեամբ: Նրկորոդ՝ դերեկտորները, եթէ դրանք հարկաւոր են, ընտրէր

Ճակին: Եթէ այդ սևագլուխները, մեծից սկսած
մինչև փոքրը, հասկանային իրանց ծանր պար-
տաւորութիւնները դէպի ժողովութզը և գտնվէին
միշտ իրանց կոչման բարձրութեան վրա, այն
ժամանակ մեր ժողովրդական կեանքն այն տը-
խուր ու յուսահատեցնող պատկերը չէր ներկայ-
ացնի, ինչ որ նա ներկայացնում է այժմ։

Նոյեմբերի 21-ին
պահանջման, այն ժամանակ ընկերները վստահ
կը լինէին, որ իրանց տուած փողը գործի է
մտած։ և ոչ թէ անշարժութեան մատնված։
Անդուհետական ընկերութիւնները մեր մէջ

աղքատ արժանութերն ըստ լամպվական գիշության աղքատ արժանութերն են ստանում հաւատի վրա (общество народов), разделяя ими счастливое будущее. Их называют «гражданами мира» и считают, что они являются представителями будущего общества. Важно отметить, что в этом контексте «гражданин» не означает политического участия в государственных делах, а скорее символизирует равенство, демократию и социальную справедливость.

Կը բերէ ցանկալի պտուղներ։ Եւ փափագելի է,
որ այսպիսի ընկերութիւններ շատ լինեն մեր
մէջ։

Համ Լինեն սեր Դիտող

